

AIGEUS

Jak, nevěříš mi? Nebo co tě zarazí?

MÉDEIA

Ó věřím ti! Však Kreón a rod Peliův
mě nenávidí. Nejsa vázán přísahou,
snad uzavřel bys jednou s nimi přátelství,
a kdyby si to přáli, vydal bys mě snad;
však zapřísáhneš-li se slavně při bozích,
pak nepovolíš. Já jsem slabá žena jen,
a oni jsou přec páni, mocní, bohatí!

AIGEUS

Jsi velmi prozřetelná, soudím-li z tvých slov!
Nuž chceš-li tomu, vyhovím tvé žádosti.
Když budu moci na svůj slib se odvolat
tvým nepřátelům, budu státi jistěji
a bezpečnost tvá získá. Předříkávej slib!

MÉDEIA

Nuž přísahej mi při Zemi a praotci
mém Héliovi, u všech bohů nebeských —

AIGEUS

Mluv, co mám činit, čeho se mám vystříci?

MÉDEIA

— že sám mne nevyženeš nikdy ze země
a požádá-li o mne někdo z nepřátel,
že dobrovolně, co jsi živ, mne nevydáš!

AIGEUS

Nuž přísahám ti při Zemi a bozích všech,
i svatém Slunci, že ti v slovu dostojím!

MÉDEIA

To stačí. A co čekáš, porušíš-li slib?

AIGEUS

Chci býti ztrestán jako křivopřísežník!

MÉDEIA

Jdi sbohem, šťastnou cestu. Vše je v pořádku.
Já přijdu velmi brzy k tobě do Athén,
až provedu svou vůli a své záměry.

NÁČELNICE SBORU *za ním*

Nechť Hermés, průvodce laskavý,
tě provodí šťastně do vlasti tvé,
nechť splní se úsilná touha tvá!
Jsi v očích mých,
ó Aigee, šlechtným mužem.

MÉDEIA *vítězoslavně*

Ó Die, Právo, svite sluneční, můj dík!
Ó družky, teď mě čeká skvělé vítězství,
teď zdrtím nepřátele: teď jdu k cíli již!
Hle, přístav spásy, který pro své záměry
jaem toužně vyhlížela v trapných úzkostech!
Ten muž je kotva, na níž připevním svou loď,
až v Palladino slavné město přibudu.

Již vyjevím vám, družky, celý záměr svůj,
však — nečekejte věci příliš radostné!

Chci poslat nyní služku k Iásonovi
 a požádám ho, by se ke mně dostavil.
 Až přijde, omámím ho slovy sladkými,
 že souhlasím už se vším, sňatek královský
 že schvaluji, ač tímto sňatkem zradil mne,
 že vše je prospěšné a skvěle zváženo,
 jen poprosím, by děti směly zůstat —
 ne proto, že bych chtěla zanechat je
 zde v nepřátelské zemi vrahům pro posměch:
 toť úklad, kterak zničit dceru královu!
 Já pošlu po svých dětech dary nevěstě
 (to aby nemusely ze země jít pryč),
 šat jemně tkaný s vínkem kutým ze zlata;
 jak oblékne ty skvosty, bídne zahyne,
 a tak i každý, kdo se dotkne nevěsty;
 neb jedem smrtonosným natru dary své!
 Však o té věci zatím nechci mluvit.
 Co dále? Běda, běda, jaký hrozný čin
 pak musím spáchat: vlastní děti zavraždím!
A nic a nikdo nemůže jich zachránit!

Chci vyvrátiti celý Iásonův rod
 a odejítí odtud, prchnout před krví
 svých drahých dětí, před svým děsným zločinem.
 Ó ženy, nelze snášet posměch nepřátel!
 Jen směle! Nač mi žítí? Nemám domova
 ni rodné vlasti, není vyváznutí z běd.
 Ó, chybila jsem tenkrát, že jsem poslechla
 slov Řeka, utíkajíc z domu otcova!
 A tomu se teď pomstím s boží pomocí!
 Již neužrjí svých synů nikdy naživu,
 jež zplodil se mnou, nikdy, nikdy nezrodí
 mu děti nová žena: bídne zahyne
 ta bídna mými kouzly jedu plnými.
 Jsem žena, ne však slabá, tiché povahy

a chabé vůle; patřím k druhu jinému:
 znám krutě nenávidět nepřátele své
 a vřele milovat své přátele.
 Jen takovým je souzen velký, slavný los!

NÁČELNICE SBORU

Ty svěřila ses nám tu se svým záměrem,
 i pravím: nečiň toho! Chci jen blaho tvé
 a beru do ochrany lidské zákony!

MÉDEIA

Nic nelze změnit! Ale nezazlívám ti
 tvá slova: ty jsi netrpěla jako já.

NÁČELNICE SBORU

Což odvážíš se, ženo, zabít děti své?

MÉDEIA *přikyvuje*

Tak raním nejhluběji srdce mužovo.

NÁČELNICE SBORU

A ženou nejbídnější sebe učiníš!

MÉDEIA

Co na tom? Zbytečné je dále mluvit.

K jedné ze svých průvodkyň

Tys důvěrnice všech mých tajných záměrů:
 nuž jdi a přiveď rychle Iásona sem!
 Však neprozrad' ni slova, pakli miluješ
 svou velitelku, pakli vskutku žena jsi!

Žena odkvapí; Médeia vejde do domu